

X

Een 600 jaar oude witte vijgenboom in Figueira, Brazilië (foto: Alan Dubner)

“We vergeten vaak dat we slechts één van de vele levende wezens op deze planeet zijn. Er is een fundamentele verandering nodig in de verhouding tussen de mens en alle andere levende wezens in de natuur”, aldus de Canadese Judy McAllister die meer dan veertig jaar geleden als ‘bomenmeisje’ verzeild raakte in de Schotse gemeenschap van de Findhorn Foundation. Ze publiceerde in haar boek *Forest Voices – When Nature Speaks* markante momenten uit haar leven en een uitgebreide serie boodschappen van planten, bomen en (oer)bossen.

Bomen en mensen als gelijkwaardige wezens

TEKST IVO VALKENBURG

Steeds meer organisaties, waaronder banken en verzekeraars, planten bomen. Ze ondersteunen daarmee zowel het actieplan van de EU om klimaatopwarming tegen te gaan als ‘the green deal’ met het Europese doel om voor 2030 drie miljard bomen te planten. Politiek, bedrijfsleven en wetenschap krijgen steeds meer oog voor de natuur. We ontdekken hoe belangrijk en onmisbaar bomen zijn voor de mens en het leven op aarde. Bomen maken gezond, zuiveren de lucht en zijn steeds meer geld waard. Maar vragen we de bomen ook wat zij ervan vinden dat we hen volop inzetten om onze problemen op te lossen? Hebben zij ons net zo hard nodig als wij hen? Vragen waar McAllister raad mij weet.

BEWUSTZIJN

“Bomen weten wie ze zijn. Ze zijn zich bewust van hun functie op aarde. Ze kennen hun betekenis. Ze doen wat ze moeten doen. Ze zijn. Wij mensen zijn dat vaak vergeten. De blijdschap van bomen is zo aanstekelijk. Wij mensen

worden vaak neerslachtig en depressief van wat er allemaal in de wereld speelt. Bomen zijn niet blind voor wat er met deze planeet aan de hand is, maar het haalt hen niet uit hun natuurlijke evenwicht. Ze zijn zich er altijd van bewust dat ze onderdeel uitmaken van een levende eenheid. De liefde van mensen voor bomen is vaak beperkt tot alleen de zichtbare aspecten van het leven. We zien bomen als de oplossing voor het CO2-probleem. Bomen zorgen voor zuurstof. Bomen vangen water op. Bomen zorgen voor diversiteit. Bomen geven ons te eten. Bomen zijn voor ons van levensbelang. Allemaal waar, alleen vervullen bomen ook nog een energetische functie, een geestelijke of spirituele rol. Ze kunnen ons opnieuw laten ervaren dat de mens meer is dan alleen een lichaam. Bomen kunnen ons een dieper bewustzijn in ons hart en ziel laten ervaren. Als we de moeite nemen om bomen te zien in hun ware essentie, dan kan dat leiden tot een nieuwe verbinding met onze diepste bron, ons diepste zijn. Bomen zijn, net als alle andere levende wezens, een middel om

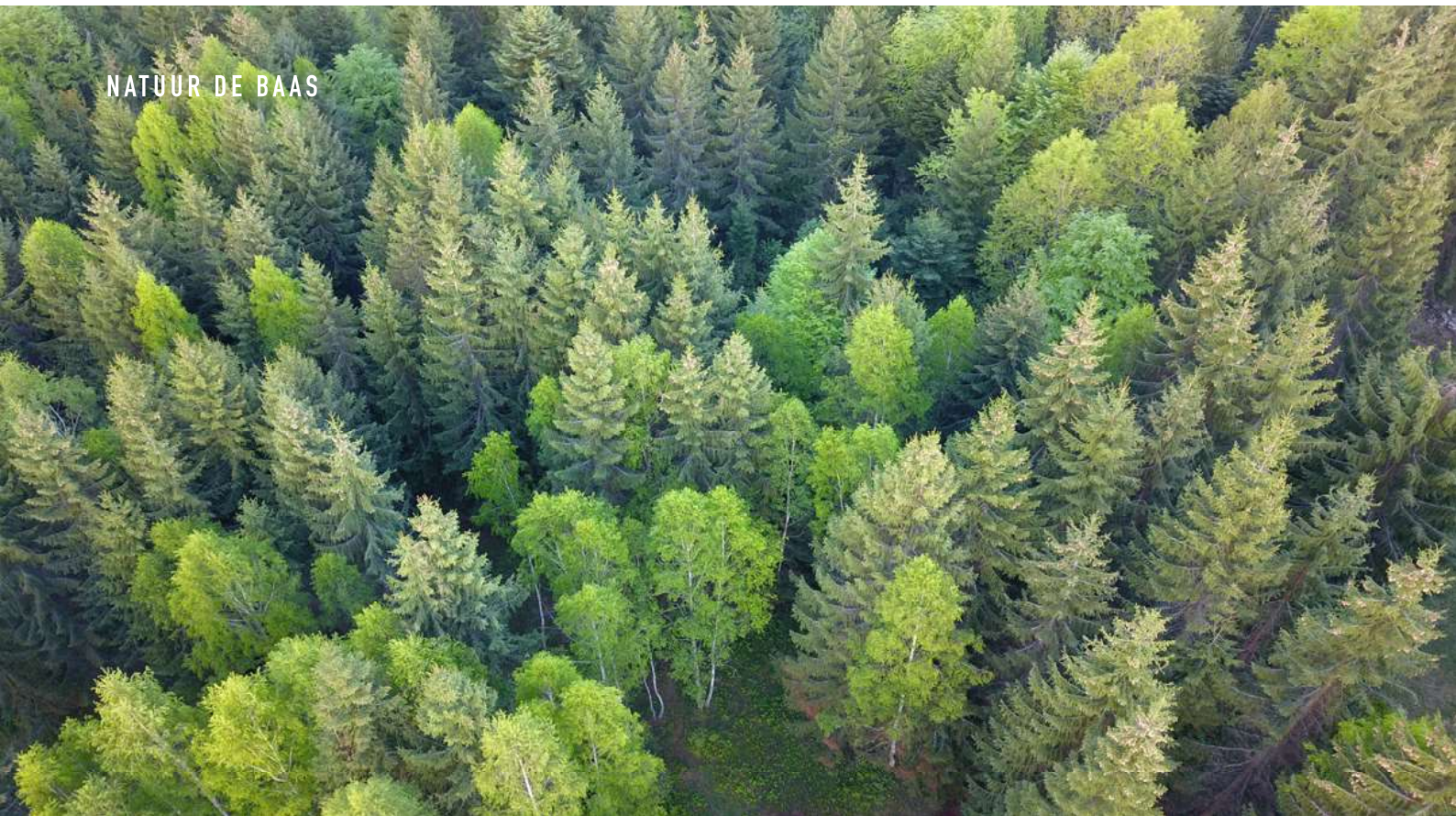
bezieling door te geven. Het is aan jou en mij om daarvoor open te staan.”

Je kijkt, maar je ziet niet. Je luistert, maar je hoort niet. Je raakt me aan, maar je voelt het niet. Je praat, maar niet met ons. Je komt en brengt tijd door in onze aanwezigheid om een relatie op te bouwen met een geliefde, een vriend, je familie, maar je bouwt geen relatie met ons op. Kom voor een paar uur of een paar dagen. Schakel je mobieltje uit. Maak foto's, met alleen je hart. Feest met je ogen en je oren. Ga dan naar huis en laat wat je hier over jezelf ontdekt tot vervulling groeien. Onze uitnodiging blijft altijd staan - onophoudelijk, eindeloos en tijdloos. Kom - ken ons, ken jezelf.

(Tekstfragment uit *Forest Voices*)

COMPASSIE

“Mensen zijn de enige levende wezens die doorlopend een oordelen over zichzelf en de omgeving. We vinden licht beter dan donker. We ervaren liever iets ‘positiefs’ dan iets ‘negatiefs’. We streven naar ‘het goede’ en gaan daarvoor als het moet de strijd aan met ‘het kwa-

de'. Bomen oordelen niet. Vanuit menselijk perspectief zouden ze daartoe echter alle redenen hebben. Hoe de mens bomen, planten en dieren behandelt, is allesbehalve liefdevol. We vernietigen en martelen hen doorlopend voor ons eigenbelang. Toch verwijten bomen ons niets. Ze veroordelen niet. Als we iets van bomen kunnen leren, is het wel liefde en compassie."

"Met een eindeloos geduld staat een boom altijd klaar om de mens met open armen te ontvangen. Ze zijn bereid om met ons samen te werken, ook als het gaat om de toekomst van de planeet. Maar dan zullen ook wij de bereidheid moeten hebben om naar bomen, planten en dieren te gaan luisteren. Zolang we onszelf als heer en meester van de natuur gedragen, komt daar weinig van

"Eenheid is wie we met elkaar zijn." (Foto van Călățele de Padure, Transsylvanië, Roemenië)

terecht. Dan blijven we doormodderen en blijven we naar de afgrond rennen. Maar wat als we ook bomen als levende wezens zouden gaan zien?! Wat als we geen rangorde meer zouden toekennen en alle levende wezens als gelijkwaardig zouden gaan zien?! Het lijkt erop dat mensen elkaar steeds meer als gelijkwaardig gaan zien, ongeacht godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, etc. Wat als we ook de natuur zouden meenemen in deze ontwikkeling? Wat als we de LGBT-beweging uit zouden breiden met de 'B' van bomen, de 'P' van planten en de 'N' van natuur? Hoe meer de mens bomen, planten en dieren als gelijkwaardig beschouwt en hoe meer de mens zich opent voor de innerlijke natuur van planten, bomen en dieren, hoe meer de mens zal ontdekken dat de wereld buiten hemzelf een afspiegeling is van de innerlijke wereld. Daarom zijn bomen, ongeacht de realiteit, in een staat van liefde en compassie. De mens spreekt vaak over een 'geloof' in 'God' of 'het

1.000 jaar oude *Aracaria araucana* (slangenden of apenboom) in Zuid-Brazilië (foto: Rodrigo Lugarum)

Goddelijke', maar bomen 'weten'. Dat 'weten' gaat veel verder dan het menselijke geloof."

VERTRAGEN

"We zijn als Westerse mensen zo rijk, en tegelijkertijd zo arm. We zijn zo bezig met onze gezondheid, het 'controleren' en 'beheersen' van het leven, zoals wij het willen. We zijn zo bang voor alles en nog wat. We zijn onderling zo verdeeld en verliezen ons in polariteit. Ondertussen wacht de natuur tot de mens tijd voor haar neemt. Het maakt niet uit hoe verdwaald of wanhopig de mens is, bomen, inclusief al het leven erin, staan dag en nacht voor ons klaar."

De wereld staat voor grote uitdagingen, zoals de vervuiling van het land, de lucht en het water, de ontbossing, het verdwijnen en vernietigen van zoveel levende wezens, klimaatverandering, de groei van de bevolking. "We hebben te kampen met het gegeven dat de toekomst van het leven op aarde buitengewoon onzeker is. Volgens mij gaan wij als mensen er niet in slagen om de grote ommekeer te maken door alleen te vertrouwen op onze eigen intelligentie. Op eigen houtje zullen we

"WE ZIJN ALS WESTERSE MENSEN ZO RIJK, EN TEGELIJKERTIJD ZO ARM"

niet tot een radicale verandering van ons gedrag kunnen komen. Laten we daarom ook gebruik maken van de intelligentie van de natuur. Door te kijken naar een bloem of een boom laten we onszelf op een nog onverklaarbare manier aanraken vanuit een onzichtbare dimensie. Onzichtbaar voor onze vijf zintuigen betekent niet dat het niet bestaat. In de natuurkunde wordt steeds meer onderzoek gedaan naar een realiteit die we niet met het blote oog kunnen zien. We nemen de onzichtbare straling van radio, televisie en mobiele telefoon in onze woonkamer toch ook serieus?"

Volgens McAllister is het vooral een kwestie van bereid willen zijn om je af te willen stemmen op de stem van het bos. "Niet met ons hoofd, maar met ons

JUDY MCALLISTER

De Canadese Judy McAllister raakte veertig jaar geleden als 'bomenmeisje' verzeild bij de Findhorn Foundation in Schotland. In de pré-Covid periode verwelkomde de foundation jaarlijks duizenden mensen voor (online) workshops, conferenties en evenementen. Findhorn is een NGO die de Verenigde Naties is erkend als "UN Habitat Best Practice". De foundation is tevens medeoprichter van het *Global Ecovillage Network* en *Holistic Centers Network*.

McAllister voelde zich op slag 'thuis' bij de Findhorn Foundation. Ze was onder meer vertrouwenspersoon van de foundation, bestuursvoorzitter van New Findhorn Directions (de commerciële tak van de foundation) en directeur van *Trees for Life*, een NGO ter bescherming van het Caledonische Woud in de Schotse hooglanden. Tevens was ze de samensteller van *Come Closer*, een collectie van geïnspireerde boodschappen vanuit het werk van Dorothy MacClean. Samen met twee Nederlandse collega's – Erik van Praag en Jan Paul van Soest – was McAllister co-auteur van de door Nautilus bekroonde boekuitgave *Earth Fever – Living Consciously with Climate Change*. McAllister geeft lezingen en workshops over de communicatie met de natuur.

Meer informatie over workshops en trainingen: www.findhorn.org.
Meer weten over haar werk: forestvoicesbook@gmail.com.

Mangifera indica (mango) (foto: Judy McAllister)

hart. Die afstemming vraagt vooral om te vertragen. Om langzamer te gaan. Wanneer bevrijden we ons van de drukte in ons leven? Wat is ervoor nodig om in alle rust en stilte wat meer tijd door te brengen in de natuur? En hebben we de rust om echt eens naast een boom te gaan zitten en innerlijk te verstillen?”

McAllister zegt dat het eenvoudig is om vriendschap te ontwikkelen met bomen, maar dat het – net als in de wereld van de mensen – om oprechte tijd en aandacht vraagt. “De bomen zijn er klaar voor, evenals de bloemen, planten en dieren. Het menselijke hart reageert altijd op de aanwezigheid van bomen en bossen. Als we ons hart openen voor het woordeloze gebed van de natuur, dan opent dat automatisch de herinnering binnen onszelf aan wie we zijn en hoe alles dat leeft beziel is vanuit dezelfde bron. Eenheid is wie we met elkaar zijn en alles en iedereen heeft vanuit dat ‘interzijn’ een eigen rol of functie in het grote geheel. De communicatie met de ziel van bomen en bloemen kan ons helpen om onze eigen Goddelijke oorsprong opnieuw te voelen.”

Wij roepen je om jezelf te leren kennen. We spreken je innerlijke natuur aan. We kussen de herinnering aan je ware essentie wakker, de herinnering aan de kennis over dat we allemaal in eenheid met elkaar zijn verbonden. Je bent welkom! Hoor je dat? Kom naar ons om te wandelen, te luisteren naar de geluiden van het bos, en laat de geluiden van je stadse leven even achter je. Open je ogen en zie de schoonheid van alles wat is. Kom met een geopend hart en open de verwondering binnen jezelf. Kom met een lege denkgest over wat je wil en wil ontdekken wat je wezenlijk nodig hebt. Kom je unieke plek onder ons innemen. Kom langs om je ware zelf te leren kennen, zodat we tegelijk ook elkaar leren kennen. Kom. Keer op keer verlengen we onze uitnodiging. Het ligt in onze aard om al het leven te verwelkomen. Kom, loop, kijk, zit, luister en voed jezelf. Ken ons en ken jezelf.

(Tekstfragment uit Forest Voices) ■

“Dit is één van mijn favoriete foto’s: een detailopname van een boomvaren in het regenwoud aan de kust van Brazilië.” (foto: Judy McAllister)

FOREST VOICES – WHEN NATURE SPEAKS

McAllister is verheugd over het toenemend aantal wetenschappelijke ontwikkelingen en bevindingen dat bomen sociale, communicatieve wezens zijn. Ook is ze blij dat steeds meer mensen het fysieke, ondergrondse netwerk ontdekken dat bomen en planten met elkaar verbindt.

In haar boek *Forest Voices – When Nature Speaks* laat ze zien dat de onderlinge communicatie tussen bomen, planten en dieren niet op zichzelf staat, maar dat de mens hier ook deel van kan uitmaken. De mens is net zozeer met de bomen en planten verbonden, als de bomen dat onderling zijn. Het boek geeft niet alleen inzicht in het persoonlijke leven van McAllister, maar biedt ook boodschappen van planten, bomen en bossen. Wat McAllister betreft, begint het echter allemaal bij jezelf. “Bomen nodigen ons doorlopend uit om in alle rust bewust met elkaar in verbinding

te gaan. Dat opent ons hart voor een subtiele dimensie, een hogere orde, die ons vanuit liefde en compassie door het leven wil gidsen. Bomen brengen ons opnieuw terug bij de essentie van wie we zijn.”

Het boek is verkrijgbaar via haar website: www.forestvoicesbook.com

